

INDEX RERVM

- 70 Ens creatum vt sic nullam aliam causam requirit nisi Deum, nec sibi speciale genus causalitatis determinat. 2. 233. 1. B.
- 71 Entia omnia creata quo sensu dicantur esse euidentem ordinis. 2. 183. 1. B. C.
- Entis analogia; & descensus ad inferiora.**
- 72 Entis contractio ad sua inferiora non per modum compositionis intelligenda, sed expressioris conceptionis alieuis entis contenti sub ente. 2. 231. 1. B. ad 74. per totam.
- 73 Ens quare in definitionibus non ponatur. 2. 231. 1. B. C. Ens sicut yniuersum esset, non esset necessarium genus. ibid. 2. C.
- 74 Ens de substantia & accidenti, non equiuocè, sed analogicè dicitur. 2. 230. non analogia proportionalitatis, sed attributionis. 2. 232. 1. C. & quali. ibid. 2. B. & 233. 1. A.
- 75 Ens respectu eorum quæ in eodem genere sunt, yniuersum est. 2. 234. 1. B.
- Imò & respectu aliquorum summo genere differentium. ibid. 1. C.
- 76 Ens ad substantiam completam, & incompletam analogum. 2. 235. 1. B. C.
- 77 Ens analogicè dicitur de substantiis incompletis, & accidentibus, de illisque per prius. ibid. 2. B.
- 78 Entis diuisio in absolutum & respectiuum, analogicè fit in incompletum & completum. 2. 236. 2. C.
- Ens per se; & per accidens.**
- 79 Ens per se, & per accidens in ratione effectus quid. 2. 2. A.
- 80 Ens per se & per accidens in ratione entis ex unitate per se aut per accidens sumitur. ibidem. 2. B. & in quo utriusque ratio. 93. 1. C. & 95. 1. A.
- 81 Ens per accidens vt tale est non constituitur in predicamento. 2. 336. 2. B.
- 82 Ens per accidens quot modis dicatur. 95. 1. per tota.
- 83 Ex duobus entibus in actu non fit vnum ens per se, quo pacto intelligendum. 2. 193. 2. A. & 1. to. 93. 1. A.
- Ens rationis.**
- 84 Ens rationis ad nullam scientiam per se & directè pertinet. 2. B. C. Quomodo tamè eius tractatio propria Metaphysicæ. 2. 709. 1. B. C. & 2. A.
- 85 Entia aliqua rationis dari oportet. 2. 710. 1. A.
- 86 Entis rationis essentia, huius vocis multiplici significatione explicata, ostenditur. ibidem. C. & 2. per totum.
- 87 Entia rationis fingendi varis causæ. 2. 711. 1. A. B.
- 88 Ens rationis non merè equiuocè nomen entis participat. ibidem. 1. C.
- 89 Entis rationis, & reali nullus conceptus communis. ibid. 2. A. B.
- 90 Entis rationis in hoc ab accidente differentia. ibid. 1. A.
- 91 Ens rationis præter efficientem, causam aliam non habet. ibid. C. habet tamen hanc, estque intellectus. 2. 712. 1. B. C.
- 92 Ens rationis resultat per actum intellectus concipiētis ac si esset, quod in re non est. ibidem. 2. A. Qui actus latè reflexiuit, proprius tamen comparatus dicitur et ibidem. C. & 715. 1. A. B.
- 93 Entia rationis fingere soli intellectui conuenit, licet imaginatio humana non nihil de hoc participet. ibid. C. & 2. per tota.
- 94 Entia rationis Deus non format, cognoscit tamen ea per se. ibid. 2. 716. 1. ad 717. 1. per tota. De angelis & beatis idem dicendum. ibid. 2. A.
- 95 Entis rationis diuisio in priuationem, negationem, &
- relationem iudicium, & diuidentium membrorum distinctione ostenditur. 2. 718. 1. A. Effecque yniuersam generisque in species tractatur. 2. 719. 1. B.
- 96 Entis rationis prædicta diuisio vt sufficiens, & adæquata admittitur. ibid. 2. C. & 720. per tota.
- 97 Entis rationis cur in solo predicamento relationis finalis gaudeat. ibid. 1. B. C. & 2. A. Et per singula prædicamenta discurrendo monstratur. 2. 720. 2. B. ad 721. 1. B.
- 98 Entis rationis prædicta diuisio aliter declaratur sufficiens, & omnia entia rationis que fingi possent in alijs prædicamentis, continens. 2. 720. 1. C.
- 99 Ens fictum de formali negationem importat. 2. 720. 2. C. & 2. A.
- 100 Entia rationis adiuicem distingui posse, & qua distinctione. 185. 2. B.
- Esse essentia, seu essentia.**
- 101 ESSENTIAE, & essentia realis ratio in quo consistit. 67. 1. B. C.
- 102 Esse essentia solum differt ab essentia in modo concipiendi. 2. 161. 2. B.
- 103 Essentia creaturæ vt sic non dicit quod se aliquid extrinsecas causas. ibid.
- 104 Prius quam à Deo creatur vnum habet in se verum esse reale. 2. 164. 1. C.
- 105 Sine esse existentis, essentia est nihil. ibid. Vide etiam 2. 167. 1. B.
- 106 Essè obiectiuum, seu in esse cognitio creaturæ reale quale asseruerit Scotus. 2. 164. 2. C.
- 107 Creaturæ qualiter dici solent habere aut succreare rationem verum esse essentia. 2. 165. 1. A.
- 108 Essentia ab æterno non creatur. Deus. 2. 165. 1. C.
- 109 Essentia creaturæ vt terminet diuinam cognitionem quod esse requirat. 2. 166. 1. A.
- 110 Essentia possibilis, & facta, in eodem numero. ibid. 2. A.
- 111 Essentia in actu quid addat essentia in potentia. 2. 168. 1. A. B.
- 112 Essentia creatæ non existens, sicut in potentia, tantum entia sunt, ita & bona. 2. 169. 1. A.
- 113 Essentia actualis pendet à proprijs causis, & terminis, vt existere possit. 2. 170. 2. C.
- 114 Essentia realis & actualis, substantiam, vel inherentiam à se distinctam postulat vt sit, non quantum ratione qua existat. 2. 171. 1. B.
- 115 Essentia creaturarum actualis, ad Deum vt ad causam efficientem finalem, & exemplarem, ordinem dicitur. 2. 177. 1. B. C.
- 116 Essentia simpliciter vt possibilis, non respiciat Deum vt causam actualement, bene vt virtuale causam exemplarem, efficientem, & finalem. ibid.
- 117 Essentia vox in rebus creatis significat rem solum vt ad certum genus & speciem pertinentem. ibid. 1. B.
- 118 Essentia creatæ non æquè possunt priuari existentia, sed ab extrinsecò tantum aliqua, etiam ab intrinsecò. 2. 170. 2. C.
- 119 Esse idem in re cum essentia, & esse de essentia non conuertuntur. 2. 65. 1. A. & 2. C.
- 120 Essentia creatæ potest esse limitata, etiam si non concipitur ad esse in potentia receptiuam. 2. 501. 2. C.
- De comparatione & distinctione essentia creatæ ab essentia vide verbo existentia. nu. 8. & sequentibus.
- Existentia, seu esse existentia.**
- 121 Existentia est quid reale, rei existentis intrinsecum. 2. 161. 2. C.
- 122 Existentia est actus constituens essentiam in ratione actualis entis à sua causa actualiter distinctæ. 2. 169. A. B. & 2. C.